

ECHOES OF HOMELAND

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr. 34 (629) Melbourne, 1968 m. rugpjūčio 27 d.

XIII METAI

— PERSKAITĖS

DUOK KITAM —

Šį posakį kartais galima užtikti lietuviškuose laikraščiuose. Jis, turbūt, yra užsilikęs iš tų laikų, kada tikrai buvo tokių neturtingų, kurie ir prie geriausių norų negalėdavo užsiprenumeruoti laikraščio.

Dabartinėse sąlygose, kada daugumos uždavimai yra panašūs ir net senatvės pensija apsaugo nuo rūpesčio kasdienine duona, kada vietoj pragyvenimu rūpinęsi dauguma serga liukusu, kada šalia puošniai įruoštų namų jau būtinybe tapo vila pajūryje ir atsirado gėda važinėti senesnio modelio mašina, tas posakis įgauna grauždžiai juokingą prasmę. Žinoma, daugiausiai šeimų, kurias lanko ne vienas, bet keli lietuviški laikraščiai ir žurnalai, tačiau taip pat žinome tokių, kurie, kaip taisyklė, savaitgaliais varsto kaimynų duris prašinėdami paskolinti laikraštį.

Gamtoje kai kurie augalai ir gyvuliai yra vadinami simbiozais. Jie gali gyventi tik maišindami kito gyvo organizmo suvais. Simbiozais galime vadinti ir tuos lietuviškos spaudos mėgėjus, kurie turėdami iš ko laikraštį užsiprenumeruoti, jį reguliariai skolinasi iš kito.

Tas vardas tinka tik ne vienam lietuviško laikraščio neprenumeruojančiam ir kaimyno laikraštį skaitančiam tautiečiui. Yra atvejų, kada kaimynai sutaria užsisakyti skirtingus laikraščius ir vėliau jais pasikeičia. Čia vietoj simbioziskumo yra tik gražus lietuviškas bendravimas. Tikrai ne visi gali prenumeruoti JAV-se leidžiamus lietuvių dienraščius. Skolintis juos taip pat nėra simbioziška, tačiau kada kalba eina apie Australijoje leidžiamus lietuvių laikraščius šis pavadinimas yra ir tinkamas ir prasminas.

Tenebūnie mūsų tarpe lietuviškos spaudos simbiozų. Gydykime juos įsilydama laikraštį užsisakyti arba patys vietoj proginės dovanos jiems užprenumeruodami laikraštį.

Mūsų liaudies dainose juokiamasi iš bernelio, kuris "ne savo žirgu pas mane atėjo, ne savo žiedelį man padovanojo". Ne mažiau juokingais atrodo ir tie tautiečiai, kurie laikosi principo — viską imti, nieko neduoti. Jei tokių skaitytojų, kaip jie, būtų dauguma, laikraštis tuoj pat bankrutuotų ir jau nebūtų ko skolintis.

Norint išlaikyti lietuviškumą, lietuviško laikraščio atėjimas šeimai turi būti savotiška šventė: jis turi būti visų šeimos narių skaitomas, apie perskaitytus straipsnius kalbama, svarstoma, diskutuojama. Taip laikraštis prisidės prie jaunosios kartos įjungimo į lietuviškus rūpesčius, palaikys joje lietuviškumą, o diskusijos laikrastyje išskeltomis problemomis ir pačia šeima glaudžiau suris bendrą džiaugsmą, bendrą rūpesčių, bendro lietuviškumo ryšius.

O tam reikia ne skolinto, bet savo lietuviško laikraščio.

POLITINĖ APŽVALGA

Rašo S. Milius

● Sovietų Sąjunga užima Čekoslovakiją. ● Sovietai dar kartą parodė, kad jų parašų sutarty negalima tikėti. ● Pasipiktinimas pasauly. ● 1968 metų tragedija. ● Rytų teritorijos turi tarnauti Sovietų imperijai.

Čekoslovakijos išprievartavimas

Pasauly plačiai buvo tikima, kad Sovietai neišdrįs su savo armijomis įgytiuti Čekoslovakiją, kuri pradėjo gyventi laisvą gyvenimą. Jie išdrįso. Komentatoriai nurodo, kad nėra skirtumo tarp Hitlerio buvusio ginkluoto įvygiavimo ir šių dienų Kremiaus triumvirato ginkluoto įvygiavimo prieš Čekoslovakijos tautos valią. Vengrijos okupavimas įvyko Chruščiovo laiku, Čekoslovakijos užėmimas įvyksta Brežnevo - Kosygin - Podgornio laiku. Laikai nuo Stalino, kada tokiu pat būdu buvo užimti Pabaltijo kraštai, nepasikeitė. Čekoslovakija pergyvena agoniją.

Vieną rytą labai anksti 2 val. Prahos radijas pranešė, kad Sovietų Rusijos, Lenkijos, Vengrijos, Bulgarijos ir Rytų Vokietijos armijos įsiveržė į Čekoslovakiją. Čekoslovakijos Nacionalinis susirinkimas ir komunistų partijos centrinis komitetas susirinko spręsti susidariusius padėtis. Oficialiai buvo paprašyta laikytis ramiai ir nerodyti pasipriešinimo žygiuojančioms trupinėms. Netrukus po to radijo stotis pasidarė "negyva". Prahos radijas suskubo pranešti, kad armijų judėjimai atliekami be Čekoslovakijos vyriausybės ar partijos žinios ir kad vykdomi prieš pagrindinius principus santykių tarp socialistinių valstybių, taigi ir prieš tarptautinio įstatymo principus. Pirmos žinios buvo skurdžios, nes telefonu ir kitoks susisiekimas su užsieniais buvo nukirstas. Londonas telefonu taip pat negalėjo pasiekti Maskvos. Vašingtono - Maskvos "karštoji" linija nebuvo nutraukta, bet ar ji buvo Vašingtono naudota, neaišku. Įvyko JAV ir Britanijos vyriausybų pasitarimai. Prahos aerodrome buvo didelis lėktuvų judėjimas, kad atrodytų, kad vyko aerodromo užėmimas. Pasieniai su Vakarais uždaryti. Kada rusai įsiveržė į mūsų kraštą, prisimename biurius be pagrindo išgalvotus kaltinimus.

AUSTRALŲ KOMUNISTAI NEPATENKINTI

Australijos komunistų vadas Mr. Dixon buvo nuvykęs į Sovietų ambasadą Canberroje pasiaiškinti, kodėl Sovietai užėmė Čekoslovakiją. Kalbėjosi jis ten virš 6 valandų, bet vistiek liko neįtikintas, kad Sovietai čia gerai padarė. Sovietų atstovas Plustchenko argumentavo, kad Sovietai norėjo apsaugoti Čekoslovakiją nuo kapitalistų perversmo, kuris jai gresė. Sako, kad vėliau tokiu pavyzdžiu būtų galėję pasekti ir kiti komunistiniai kraštai ir taip būtų iškilęs trečias pasaulinis karas. Nors Sovietai ir tokie geri bei taikūs pasirodė, bet australo komunisto Dixon jie neįtikino. Jis vis dėlto pareiškė, kad australų komunistai šitokią Sovietų žygį laiko prasikaltimu ir tautos apsisprendimo laisvės pažeidimu. Dixon pripažįsta, kad pati Čekoslovakijos komunistų partija turi teisę spręsti savo krašto vidaus reikalus. Jis užtat reikalavo, kad Sovietai tuoj atitrauktų savo ka-

Tuo pačiu receptu operuojama ir šiandien. Dubček apkaltintas, kad jis nebegali kontroliuoti krašto ir nesugeba išlaikyti komunistų partijos drausmės ir kad lojalūs komunistai užgauliojami ir persekiojami. Rusai daug kartų kartojo, kad rusų pajėgos eis gelbėti čekų darbininkų, jeigu reikalinga. Labai įtartinas buvo tikslas skubų Politbiuro posėdžių per dvi dienas Maskvoje, į kuriuos Brežnev ir Podgornio atvyko iš atostogų Rusijos pietuose.

Iš pirmų šykščių pranešimų (nes kontaktas su Vakarais buvo nutrauktas) sužinota, kad čekų armija ir milicija nebuvo įsakytos priešintis įsiveržėjams. Prahoje girdėjosi patrankų ir kulksavaidžių šūviai. Okupantai apsupo komunistų partijos štabą. Jaunimas padarė žygį Prahos gatvėmis ir šaukė "šalin rusus". Žmonės verkė gatvėse (prisiminkime Lietuvos okupacijos laikus). Vašingtone rusų pasiuntinys pasiskubino į Bal tuosius Rūmus su raštais ir pranešimais, kad įvygiavimas į Čekoslovakiją nesudaro "pavojaus pasaulinei taikai" (jie žino, kad Vakarai nepajudins piršto). Amerika yra per daug nelaimingu būdu įsivėlus į Vietnamą ir tebeveda karą "minkštos demokratijos pagrindeis". Jeigu ji duotų Europai pusę milijono karių (Vietnamo karo dalyvių) ir visą ginklų galybę, naudojamą Vietname, tai su pagalba okupuotų kraštų visa Europa būtų išvalyta nuo komunistinės ligos.

Vienas Australijos komentatorių aiškiai spėja, kiek dabar gyventojų bus sulinkviduota okupuotoje Čekoslovakijoje. Bus smarkiai atkeršyta visiems, kurie rašėsi sąrašuose, kurie demonstravo, kurie vienu ar kitu būdu kovojo dėl savo krašto laisvės. O Vakarai dar kartą parodys pilotišką laikyseną, plausis rankas ir ieškos sugyvenimo su rusais.

riuomenę iš Čekoslovakijos. Sovietų atstovas Plustchenko pažadėjo šią žinią perduoti Maskvai. Jugoslavijos komunistų partija taip pat pareiškė apgailestavimą dėl tokio Sovietų žygio. Prancūzų komunistai šaukė, kad Sovietai ne geresni už amerikiečius. Vieni kariauja Vietname, o kiti Čekoslovakijoje.

Daugelyje kraštų vyko demonstracijos prie Sovietų ambasadų daugelio kraštų vyriausybės įteiktas Sovietams protesto raštus. Australijos vyriausybės vardu min. pirm. Gorton Sovietų atstovui Canberroje Mr. Plustchenko pareiškė griežtą protestą. Vienbalsiai visos australų partijos parlamente pasmerkė Sovietų žygį į Čekoslovakiją.

Karštos diskusijos tuo reikalu eina Jungtinėse Tautose, kur Čekoslovakijos atstovas pareikalavo Sovietų tuoj atitraukti iš Čekoslovakijos savo kariuomenę.

Okupacijos išvakarėse

Sovietų Rusija prieš karinę invaziją vėl pradėjo spausti Čekoslovakiją dėl jos naujo reforminio kelio, nežiūrėdama į tai, kad Rusija kartu su savo kietos linijos komunistiniais sąjungininkais vos prieš dvi savaites sutiko su Čekoslovakijoje įvykusiais pasikeitimais. Taigi prieš trumpą laiką Čekoslovakijos iškovota laisvė vėl atsidūrė pavojuje iš to paties Kremiaus. Vakaruose buvo spėjama, kad Čekoslovakijos komunistų partijos šeiminkas — jos pirmas sekretorius Dubček greičiausiai bus priverstas įsikurti į kietosios linijos vykdytojus. Dubček vėl turėtų imtis čekų spaudos ir radijo kontrolės, neskelbdamas cenzūros įvedimo. Du Dubčekui palankūs komun. laikraščio "Rude Pravo" redaktoriai buvo pašalinti iš savo darbo. Tuo tarpu redaktorius "noveotninkas" liko savo pareigose ir dar labiau sustiprino savo padėtį. Prahos kempely viešai susirinko žmonės mitingams, kuriuose buvo reikiama ir valdžios kritika. Tie susirinkimai ramiu būdu liko uždrausti. Vos prieš dvi savaites rusai ir čekai susitarė nutraukti šaltą propagandinį karą, tačiau rusai pradėjo vėl bombarduoti Prahą kaltinimais ir įspėjimais, ir tuo pačiu nutraukė buvusius "paliaubas". Netrukus įspėjimų nepriimti paskolų iš Vakarų ir nebandyti suartėti su Vakarų Vokietija. Pravda rašo, kad Čekoslovakijos politinės reformos iššienka iš komunistų partijos kontrolės.

Čekų dešinieji, anot jos, bando su mažinti partijos pajėgumą, o kai kurios grupės bando išskirti Čekoslovakiją iš komunistinės stovyklos. Pravda žiūriūre antisovietines gaidas čekų spaudoje. Anot jos, Dubček vadovybė sukelia pavojų ne tik Čekoslovakijos socialistinei krypti, bet Sovietų interesams Rytų Europoje. Pravda neišvengė net pasvarstyti klausimą

Čekų tragedija

Sveicarų ambasada Prahoje pranešė, kad Prahoje buvo apšaudyta Hradcany pils, Čekoslovakijos vyriausybės buveinė. Prahos radijo stotis buvo okupuotų rusų atimta per jėgą. Prie pat stoties įvyko šaudymų. Dubček vardu dar čekų administruotas radijas kvietė laikytis ramiai ir eiti prie įprastų tarnybų, darbų. Vienu metu per mikrofoną kalbėjo du vyrai, tai buvo prieš pat įsiveržimą į stotį. "Mes girdime triukšmą..." Jie pasakė, kad kada bus užgrotas per radiją Tautos himnas, tai reikės, kad viskas baigtas. Ir himnas pasigirdo. Vėliau dar kalbėjo prezidentas Svoboda, kuris pasakė, kad dėl padėties nieko nebegali pasakyti.

Per 24 valandas nuo invazijos pradžios visi mažieji miestai ir

sienu punktai buvo užimti. Žinoma, viską daro rusai, o kitų komunistinių kraštų karo daliniai turi tik klausyti. Gatvėse pasipiktinę čekai šaukė prieš rusus: "Fasistų kaulės", "Rusai, eikite namo", "Galvijai" ir t.t. Čekų liberalinė vyriausybė reikalavo, kad svertimos kariuomenės išieiti iš Čekoslovakijos. Dubček ir kiti buvo saugojami centr. komiteto rūmuose ir jų judėjimas suvaržytas. Čekoslovakijos užsienio reik. ministris įteikė penkiems įsiveržusiems Varšuvos pakto kraštams protestus. Londono čekų ambasada pareiškė visą lojalumą Dubčekui vyriausybei. Prahoje Amerikos pareigūnas matė, kaip rusų tankas sutrynė du čekų kareivius. Kitur nuo šūvių žuvo moteris.

Apie rasinius konfliktus JAV-bėse garsiai kalbama visame pasaulyje, bet kitur yra dar blogiau. Azijoje rasiniai, religiniai ir kalbiniai skirtumai reiškiasi vietomis dar aštriau, negu JAV-se. Štai Indijoje kastų sistema įstatymu panaikinta, bet praktikoje tebėra gyva, egzistuoja. Yra milijonai "neliečiamųjų" žmonių, kurie ekonomiškai skursta, niekinami ir neretai minios žudomi. "Noliečiamieji" nevalia maudytis vandeniu iš viešųjų šulinų krašto sostinėje, Madraso mieste, nevalia jiems dvi račiu važiuoti, o Mysore m. avėti batus ar šliures. Jie ten turi būti basi. Religiniai prietarai Indijoje atėmė daugybę žmonių gyvybę. Toji diskriminacija nesiduooda lyginti su amerikiečių negrų likimu. Komunistinėje Kinijoje rasizmas

galimos rusų militarinės intervencijos Čekoslovakijoje. Pravda pareiškia susirūpinimą dėl gausių viešų demonstracijų Čekoslovakijoje ir kad reikalauja panaikinti Darbininkų miliciją iš Prahos gatvių. Tą pusiau karišką organizaciją buvo įsteigta 1948 metais, kada Čekoslovakija buvo rusų administruojama. Pravda primena, kad 99 čekų darbininkai prieš kurį laiką (krizės įtampos metu) atsuntė viešą laišką su prašymu, kad Sovietų kariuomenė būtų laikoma Čekoslovakijoje. Dabar, anot Pravdos, tie žmonės patiria moralę turėtorą ir purvinai apkaltinti antipatriotizmu viešose susirinkimuose ir net čekų spaudoje. Pravda net rašo, kad Prahoje daliniai viešpatuoja anarchija. Netgi nurodoma, tai panašu į anarchiją Budapešto gatvėse prieš tai, kada rusų kariuomenė įvygiavo į Vengriją 1956 m. Krenlius yra nepatenkintas Ciernos ir Bratislavos susitarimų vaisiais ir parodo, ko yra vertas Rusijos vadų parašai sutarty, kurios jie nevykdo.

Iš Prahos į Maskvą yra nuvykę keletas Dubčekui nepritariančių komunistų. Vakaruose stebėtasi, kad jie Maskvoje laikomi ilgesnį laiką. Vakaruose kilo įtarimas, kad jie bus sugrąžinti atgal į kraštą reikiama laiku, kad dirbtų rusams. Buvo prileidžiama, kad prieš Dubčeką gali įvykti perversmas, žinoma, su rusų inspiravimu ir tal kininkavimu.

Jugoslavijos prezidentas Tito ir Rumunijos vadas Ceausescu tik neseniai sugrįžo iš Čekoslovakijos po draugiškų vizitų. Bet yra didelė klaida, kad čekai nesipriešintų ginklų prieš įsiveržėjus. Maskvai korta į ranką, kad tauta nesipriešina, vadinasi buvo tik Dubčekas suvedžiota. Sovietų kerštas bus bausis. Žus daug čekų ir slovakių. Tad garbingesnis žuvinimas būtų karo lauke, kad ir nelygioje kovoje.

sienu punktai buvo užimti. Žinoma, viską daro rusai, o kitų komunistinių kraštų karo daliniai turi tik klausyti. Gatvėse pasipiktinę čekai šaukė prieš rusus: "Fasistų kaulės", "Rusai, eikite namo", "Galvijai" ir t.t. Čekų liberalinė vyriausybė reikalavo, kad svertimos kariuomenės išieiti iš Čekoslovakijos. Dubček ir kiti buvo saugojami centr. komiteto rūmuose ir jų judėjimas suvaržytas. Čekoslovakijos užsienio reik. ministris įteikė penkiems įsiveržusiems Varšuvos pakto kraštams protestus. Londono čekų ambasada pareiškė visą lojalumą Dubčekui vyriausybei. Prahoje Amerikos pareigūnas matė, kaip rusų tankas sutrynė du čekų kareivius. Kitur nuo šūvių žuvo moteris.

Rasizmas pasaulyje

yra žiaurus ir visuotinis. Jau prieš tūkstančius metų buvo mokoma, kad visi nekini — tai barbarai. Komunizmas tame moksle nieko nepakeitė. Kinijoje gyvena apie 50 įvairių mažumų grupių, ir jos pradėtos persekioti 1949 m., kai komunizmas tame krašte įsigalėjo, pav., Kinijos Kansu ir Sikiango provincijose teroru likviduotas musulmonų religinis gyvenimas, uždrausta laikytis religinių papročių, o religiniai vadai ištremti ar pagėgę į Sovietų Rusiją. Taip pat ir krikščionių religinė mažuma smurtu pašalinta iš viešo gyvenimo. Malaizijoje praėjusiais metais, kai dėl pinigų nuvertinimo kilo riaušės, tai jos išsikrovė pagromuose prieš rasiškai nekenčiamus kinus. Filipinuose jau nuo amžių kinai turi gyventi getuose, o neseniai jiems uždrausta prekiauti ryžiais ir javais.

Japanai su panika žiūri į kitus azijatus, persekioja vietinius ainus ir turi savo "neliečiamuosius", kurių yra apie 3 milijonus ir jie priversti gyventi izoliuotose bendruomenėse — getuose, labiau varginajai ir skurdžiai. Greta tų ainių Japonijoje gyvena apie 700 000 korejiečių, daugiausia atvykusių darbams II Pasaulinio karo metu. Jie laikomi antros klasės piliečiais, neturi teisės naudotis bankinėmis paskolomis ir gauti geresnį darbą. Yra jų tarpe baigusių aukštusius mokslus, bet jie visi turi dirbti tik fizinį darbą.

Australijoje rasizmas tetaikomas imigrantams: spalvoti imigrantai įsileidžiami tik Australijai reikalingi specialistai. Ta privilegija daugiausia naudojasi japonai technikai. Po II Pasaulinio karo Australija priėmė 2 200 000 imigrantų, kurių tarpe tėra 19 000 spalvotų žmonių, tad rasinių riaušių Australijoje nėra ir nebus.

Afrikoje yra garsus rasizmas Pietų Afrikos respublikoje. Ten vienam baltajam žmogui tenka 4 spalvoti, bet palyginti, Pietų Afrikos rasizmas nėra žiaurus. Visai kitoks rasizmas yra šiaurės Afrikoje, kur vyksta kruvini konfliktai tarp semitų (arabų) ir hamitų (negrų) rasių. Sudane, pavyzdžiui, per pastaruosius pen-

Taika vėl tolsta

Iš komunistų pusės prasidėjus karo veiksmams Pietų Vietname, ypatingai prie Kambodijos sienos, Saigono ir kituose miestuose, sąjungininkai įsitikino, kad karo su mažinimas iš komunistų pusės velti laukiamas. Prezidentas Johnsonas nebegalvoja sulaikyti šiaurės Vietnamo (dabar riboto) bombardavimo ir tą pasiūlymą visiškai atmeta. Jis pranašauja, kad jo įpėdinis irgi laikysis tokios tvarkos. Jis sako, kad Hanoi iki šiol nieko nepadarė iš savo pusės karui sumažinti. Prezidentas darys viską garbingai taikai atsieti dar prieš pasitraukdamas iš Baltųjų Rūmų. Bet jis tiki, kad tokia taika ateis, nes karą laimėti priešui nėra vilių, dargi Pietų vietnamiečiai įgau na politinio ir karinio pajėgumo ir pasitikėjimo.

Paryžiaus pasitarimuose komunistai laukia Amerikos kapituliacijos. Teisingai, kad Amerika to nedaro. Taigi, taikos artėjimo nuotaidos, apie kurias minėjo viceprez. Humphrey, išsisklaidė. Čekoslovakijos okupacijos tragedija Amerikos ir viso pasaulio minkštagalviams — antivietnamininkams siūlytų siūlo persvarstyti savo galvosenas, nes komunistiniai prievartavimo receptai visuose kraštuose yra tie patys. Vietnam "balandžiai" turi progos nusiminti. "Vandagai" gali įsitikinti, kad jų siūloma griežta taktika yra vienintelis būdas kovoje prieš komunistus.

kerius metus, dešimtis tūkstančių negrų žuvo nuo šiaurės sudaniečių, kurie yra arabai musulmonai, o negrai pietuose — stabmeldžiai ar krikščionys.

Viduriniuose Rytuose nuo amžių vyksta etniniai, religiniai ir rasiniai konfliktai, ir nė viena valstybė nėra nuo to laisva. Libane 1958 m. tūkstančiai žmonių žuvo susikurtus musulmonams ir krikščionims. Libane krikščionių ir musulmonų skaičius bemaž vienodas, o religiniai vadai ištremti ar pagėgę į Sovietų Rusiją. Taip pat ir krikščionių religinė mažuma smurtu pašalinta iš viešo gyvenimo. Malaizijoje praėjusiais metais, kai dėl pinigų nuvertinimo kilo riaušės, tai jos išsikrovė pagromuose prieš rasiškai nekenčiamus kinus. Filipinuose jau nuo amžių kinai turi gyventi getuose, o neseniai jiems uždrausta prekiauti ryžiais ir javais.

Japanai su panika žiūri į kitus azijatus, persekioja vietinius ainus ir turi savo "neliečiamuosius", kurių yra apie 3 milijonus ir jie priversti gyventi izoliuotose bendruomenėse — getuose, labiau varginajai ir skurdžiai. Greta tų ainių Japonijoje gyvena apie 700 000 korejiečių, daugiausia atvykusių darbams II Pasaulinio karo metu. Jie laikomi antros klasės piliečiais, neturi teisės naudotis bankinėmis paskolomis ir gauti geresnį darbą. Yra jų tarpe baigusių aukštusius mokslus, bet jie visi turi dirbti tik fizinį darbą.

Australijoje rasizmas tetaikomas imigrantams: spalvoti imigrantai įsileidžiami tik Australijai reikalingi specialistai. Ta privilegija daugiausia naudojasi japonai technikai. Po II Pasaulinio karo Australija priėmė 2 200 000 imigrantų, kurių tarpe tėra 19 000 spalvotų žmonių, tad rasinių riaušių Australijoje nėra ir nebus.

Afrikoje yra garsus rasizmas Pietų Afrikos respublikoje. Ten vienam baltajam žmogui tenka 4 spalvoti, bet palyginti, Pietų Afrikos rasizmas nėra žiaurus. Visai kitoks rasizmas yra šiaurės Afrikoje, kur vyksta kruvini konfliktai tarp semitų (arabų) ir hamitų (negrų) rasių. Sudane, pavyzdžiui, per pastaruosius pen-

Kanadoje vakarinėse provincijose pastaruosiu laikų pasireiškė konfliktas tarp 400 000 indėnų ir metisų ir baltųjų žmonių. Ten prasidėjo protesto demonstracijos ir garsūs skundai, kad toje kanadiečių grupėje tesą 40% nuolatinių bedarbių, o dirbantieji vidutiniškai teuzdirba \$ 1 000 metams. 24% tos grupės kanadiečių nemoka nei skaityti nei rašyti.

Komunistiniuose kraštuose rasizmas iš principo buvo ir tebėra smerkiamas, bet Sovietuose dalis žydų skundžiasi antisemitizmu, o iš Afrikos pasikviesti negrai studijoms aukštose mokyklose skundžiasi jų blogu traktavimu už odos juodumą. Buvo atsitikimų, kad baltieji studentai sumušė savo juoduosius kolegas už tai, kad jie išdrįso šokti su rusaitėmis.

Bulgarijoje studentai nenori sėdėti greta negrų studentų, kuriuos vadina "judomis beždžionėmis". Per pastaruosius 6 metus per 1 000 negrų studentų išvyko iš Sovietų Sąjungos, daugiausia į Vokietiją studijuoti, nes negalėjo pakęsti rasinės neapykantos.

Daugiau ar mažiau rasizmas reikišias visur, bet tai nereiškia, kad jis būtų pozityvus ir neišvengiamas, yra jo būtinybė. Morališkai jis nėra ir nebus pateisinamas, bet nė vienas kraštas taip energingai nekovoja su rasizmu kaip Jungtinės Amerikos Valstijos.

J. Gbs.

POPIEŽIUS KOLUMBIJOS

Popiežius Paulius VI rugpjūčio 23 d. išskrido į Kolumbiją. Ten vyksta Eucharistinis kongresas, kuriame jis prabus tris dienas. Romos aerodrome popiežių palydėjo didžiulė minia, į kurią jis prakalbėjo, apgailestaudamas Čekoslovakijos padėtį.

Į Pietų Ameriką popiežiaus ši yra pirmoji kelionė. Bogotos aerodrome jis buvo sutiktas Kolumbijos valdžios pareigūnų ir aukštųjų Pietų Amerikos dvasininkų.

Šį 39-tą tarptautinį Eucharistinį Kongresą Bogotoje rugpjūčio 18 d. atidarė popiežiaus legatas kardinolas Lescaro. Popiežius šį kongresą skiria krikščionių susivienijimui ir pasaulio taikai.

— Popiežius kreipėsi į Sovietų Rusijos vadus išvengti Čekoslovakijoje kraujo praliejimo ir prievartos.

RUGPIŪTIS -- KATALIKISKOS SPAUDOS MĖNUO

SAVĄ SPAUDĄ ĮVERTINKIME DABAR, KAD VĖLIAU NEPRISIEITŲ GAILĖTIS

TEVIŠKĖS AIDAI

SAVAITRAŠTIS

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 33 2355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJĄ
 Redaguoja Redakcinė Komisija. Vyr. redaktorius kun. Pr. Vaseris. Korespondencijas ir straipsnius siųsti šiuo adresu: Tėviškes Aidai Red., 18 Henry St., Kensington, Vic.
 Prenumeratos kainos: 8 dol. Kitoose kraštuose 9 dol. Atsk. num. 20 c. Skelbimai už skilties colį \$ 1. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuostata. Prenumeratą siųsti šiuo adresu: **TEVIŠKĖS AIDAI** 18 Henry Street, Kensington, Victoria.

PANAIKINO VYSKUPAMS SOSTUS

Verta didesnę dėmesį atkreipti į tuos bažnytinės hierarchijos liturgijoje pakeitimus, kuriuos neseniai paskelbė popiežius Paulius VI ir kurie įsigalės nuo rugsėjo 8 d. Pakeitimai ypač reikšmingi įsigilinus į jų simbolinę prasmę: Šv. Tėvas patvarko, kad atsisakoma vyskupų sosto bažnyčiose, vieton to vartojant tik paprastą dailės kėdę. Sumažinami ir kiti garbės ženklai bei veiksmai (kaip priklaupimai prieš vyskupą), o taip pat sumažinami iškilmingumo ženklai liturginėse prelatų uniformose. Tai buvo viduramžiškos liekanos, kurios savo laiku galėjo būti reikalingos išryškinti hierarchiją autoritetą miniose, tačiau dabar, kai visuotinis švietimas daugiau pa-

SVETLANA VĖL RAŠO...

Svetlana Alliluyeva, Stalino duklė, pabėgusi iš Sovietų 1967, paskelbė laišką, rašytą draugei į Paryžių. Iš ten jis pakartotas N. Y. Times rugpjūčio 9 d. Laiške Svetlana atsiliepia į prancūzų laikraščio L'Aurore paleistas žinias, kad Svetlana jaučiantis vieniša, negalinti įeiti į Amerikos gyvenimą, pergyvenanti nostalgiją. Sudaromas įspūdis, kad ji norinti grįžti.

KARD. SLIPYJ LANKESI AMERIKOJE

New Yorko šv. Patriko katedroje rugpjūčio 10 d. buvo iškilmingos pamaldos, kurias laikė ukrainietis kardinolas Jozef Slipyj, atvykęs iš Romos. Slipyj atkentejo Sovietiniuose kalėjimuose ir koncentracijoje 17 metų, pradėdamas nuo 1945 m. Jis yra simbolinis ir faktinis bažnytinis vadas ukrainiečių katalikų, kurių užsieniuose esą apie 6 mil.

Kardinolas Slipyj pamaldas laikė pagal rytų apeigas bažnytine slavų kalba. Giedojo ukrainiečių 200 asmenų choras. Dalyvavo trys ukrainiečių katalikų vyskupai — iš Philadelphiajos, Stamfordo ir Chicago. New Yorko arkivyskupas Terence J. Cooke pamokslė pagerbė svečią kaip kankinį.

Ukrainiečių savarankiškumas bažnytiniame gyvenime tiesioginėje Vatikano globoje virsta pavėžiu ir lietuviams. Iš dalies ukrainiečių pavyzdys yra paveikęs JAV lietuvių jaunimą imtis iniciatyvos, kad lietuvių išeivijoje turėtų taip pat savus lietuvių vyskopus, kurie globotų lietuviškas parapijas.

XII.

Pokarinis vokiečių mokslininkų likimas

DINGUSIŲ DOKUMENTŲ MISLĖ

Von Braun'ui ir jo grupei pasidavus, visi svarbieji Vakarų Vokietijos mokslininkai atsidūrė amerikiečių rankose. Jų susidarė apie keturių šimtų asmenų kolektyvas, kuris buvo sugabentas į Wehrmacht'o pastatus Garmisch — Partenkirchen'e. Ten kiekvienas iš jų buvo smulkiai aplausinėtas, jų parodymai surašyti ir iš jų parodymų sudaryta viena didžiulė į juodus viršus įrista knyga, kuri perduota amerikiečių armijos archyvu.

Tie tartymai ir parodymai atskleidė daugelį Trečiojo Reicho naujų ginklų paslaptį. Prie kai kurių paslaptį tirdymo kelių amerikiečiai, betgi, negalėjo prieiti. Vieni iš tardojų jų nežinojo, kiti gi apsimetė nežina. Pav., negauta patikimo atsakymo, kur dingo visi Peenemuendės moksliniai dokumentai ir planai, aparatūra, arba kur buvo gaminamos Fau raketos, jų sudedamos dalys ir daugelis kitų klausimų, į kuriuos vokiečiai teturėjo tik vieną atsakymą: "Ich weiss nicht".

Gretinant įvairius parodymus ir pasisakymus, amerikiečiams paaiškėjo, kad prieš porą — trejetą savaitių SS dalinys kai kurių mokslininkų padedamas, išgabeno iš Peenemuendės apie 20 tonų dokumentų bei kitokio turto ir paslėpė juos kažkurioje tai nebenaudojamaj druskos kasykloje netoli Nordhausen'o, Harz'o kalnuose (Centr. Vokietijoje). Tuo momentu ši sritis buvo amerikiečių rankose, nes jie buvo į užėmę, bet netrukus ji turės būti perleista laikinai anglams, o po to, pagal zonų pasiskirstymą — rusams.

Nežiūrint, kad rusas buvo ir didelis amerikiečių brolis, bet šviesesnę jų galvos tuoj

Jozas Petraitis

pat suprato reikalo rimtumą ir ypač skubumą. Surasti ir paimiti tuos dokumentus bet kuria kaina — buvo gyvybinis reikalas.

Kiek anksčiau minėta, amerikiečiai buvo gerai susiorganizavę mokslininkų medžioklę. Kaip atominį ginklų "zonoje" veikė mažiausiai pažįstamas "Alsos", taip raketų — kitas savarankiškas dalinys, kurio vienos sekcijos vadu buvo energingas, didelės iniciatyvos ir nepailstamas "mokslininkų medžiotojas" Robert Staver. Jis sekė iš paskos pirmuosius amerikiečių dalinius, besiveržiančius į Rytus. Taip jis užtikino Mittelwerke įmonę, kur buvo gaminama V - 2. Pamatęs, kas ten darosi, jis metė į šalį kitus reikalus ir ėmė sekti dar šiltais mokslininkų pėdais, kurios jį atvedė į Bleicherode. Čia jis turėjo laimėti sukurti pirmąjį mokslininką iš Peenemuendės — Carl Otto Fleischer'į, kuris nebuvo su kitais išsiųstas į Bavariją. Vokiečiui nebuvo kito kelio, kaip pasitarnauti amerikiečiui jo misijoje. Jie abu lakstė džypu skersai ir išilgai gana didelės zonos ieškodami laimės. Tos kelionės nebuvo veltui. Vienoje apsisėtoje kasykloje jie surado sudedamąsias dalis naujos priešlėktuvinės raketos, kitą druskos kasykloje užtikta Peenemuendės įrenginiai ir dar kiti radiniai.

Į Staver'io nagus pakliuvo ir kitas Fleischer'io kolega, netikėtai atvykęs pas jį (Fleischer'į) į svečius. Amerikiečio užsispyrusiai kamantinėjami, šie abu nurodė dvidešimt penkias vietas, kuriose buvo suslėpta svarbių mokslinių įrengimų ar planai. Staver'is sukosi vikriai ir netrukus jis išsiūkstinėjo visas jam nurodytas vietas su gerais rezultatais. Bet pagrindinės siuntos iš Peenemuendės — 20-ties tonų krovinių — nebuvo nė kvapo.

Kaip sutikta Popiežiaus Enciklika apie gimimų kontrolę

KUN. PR. DAUKNYS

Tai pirmoji enciklika, kuri sukėlė plataus atgarsio visame pasaulyje ir sulaukė priešingų pasisakymų net ir katalikų Bažnyčios narių tarpe. Tai rodo opią ir labai komplikotą problemą.

Anglijos katalikų abu pagrindiniai savaitraščiai "Catholic Herald" ir "The Tablet" savo vedamuosiuose aiškindami encikliką atsišaukia į tolimesnes gimimų kontrolės diskusijas: "Turime garbingai pripažinti, kad nei džiaugsmo, nei vilties nesulaukėme iš enciklikos. Šiose diskusijose viešpatuoja popiežiaus sunkūs žodžiai. Jis atsišaukia į protą ir prigimtą įstatymą, bet tai kiekvieno žmogaus šitokia privilegija. Diskusijos tęsiasi. Bijome, kad daugelis katalikų neįstengtų sąžinėje priimti popiežiaus encikliką. Būtime mažiau garbingi, jeigu nepasakytume, kad enciklikos argumentus randame neįtikinančius, kadangi detalai nesutinka su popiežiaus komisijs argumentais ir neatrodo, kad atsižvelgtų į daugelio tikinčiųjų sąmoningą praktiką. Nėra abejonės, kad esame sąžinės ir autoritetu krizėje. Krizė neišsprendžiama pabėgant iš audros centro".

Londono kardinolas Heenan savo ganytojiniame laiške rašo: "Enciklika pakankamai aiški. Popiežiaus Paulius tarėsi su kiekvienu galimu autoritetu. Kurie neatsispiria pagundai ir vartoja gimimų kontrolės metodus, neturi nusiminti, o svarbiausia, tegul nesusilako nuo sakramentų. Jei dažnai nuopola, turi prašyti Dievo malonės ir stiprybės paklausti Jo įstatymo".

Vakarų Vokietijoje Muencheno ir Freisingo arkiv. kardinolas Doeplner, kuris yra ir Vokietijos vyskupų konferencijos pirmininkas, sako, kad "Bažnyčiai nėra lengva perduoti popiežiaus mokyimo supratimą. Dabar vyskupai turės nuturti, kaip jie galėtų geriausiai padėti pasauliečiams encikliką išsiaiškinti".

JAV Bostono kardinolas arkiv. Cushing rašo: "Roma pasakė, ginčai baigti". Kai kurie JAV katalikų teologai kalba apie "nusivylimą ir mažumos nuomonės išraišką". Kanadoje Toronto arkiv. Poock popiežiaus sprendimui "pilnai pritaria". Kanados Londono Ontario vysk. Carter: "Žinoma, mes nusivylė". Pietų Afrikos Capetown arkiv. kardinolas McCan:

"Šv. Tėvas pasakė ir žmonės privalo priimti tą sprendimą". Durbano arkiv. Hurley: "Didelis tikinčiųjų ir kunigų skaičius patirs didelių konfliktų tarp ištikimybės popiežiui ir jo sprendimo priėmimo".

Olandijoje Utrechto arkiv. kardinolas Alfrink buvo paklaustas, ar šis popiežiaus paskelbimas ne nuves į schizmą, atsakė: "Schizmą laikai jau praėjo. Po paskutiniojo Bažnyčios Susirinkimo popiežiaus pozicija yra aiški". Roterdamo keturi katalikų vadai, apimant Mgr. Ruigers ir Mgr. Van Laarhoven, abu generaliniai vikarai, paskelbė, kad "Enciklika nėra neklaidinga išsakyta, o diskusijos lieka atviros". Harlemo vysk. Zwartkruis įspėjo, kad "tikintieji privalo priimti šį autentišką mokymą, nors popiežiaus nekalbėjo "ex cathedra".

Airijos Dublino arkiv. McQuaid

GARSEJA IGNALINA

K. Umbražiūnas "Tiesos" prideda "Profesų gyvenimas" rašė: "Turime legendą apie Igną ir Alinos meilę. Gal atsirastų pultas, kuris parašys apie ją baladę, gal atsirastų mokslininkas, kuris atskleis daugiau istorijos paslaptį apie Ignalinos rajoną. Tačiau šian dien mes džiaugiamės Lietuvos turizmo Meka. Buvusi "pasienio" zonoje užmiršta geležinkelio stotelė su deguto parduotuvėmis ir skurdžiomis lūšnėlėmis, šandien Ignalina garsėja savo gamtos grožiu šalyje. Pasidairykime, kas čia darosi pavasarį ir vasarą, rudens ir žiemą. Dabar čia pilna vasarotojų. Ir ne vien pačioje Ignalinoje, o ir gretimuose kaimuose, visąsąjunginė Palūšės turistinė bazė, kurioje kasmet būna 8 000 turistų su keliais ir dar tiek pat individualių vasarotojų. O iš viso Ignalną atvyksta apie 35 tūkstančius vasarotojų bei turistų. Visus juos svinginai priima Aukštaitijos šeimnininkai savo seklyčiose, kamarose, klėtėse ir naujoviškai įrengtuose butuose. Ignalinos kraštą jungia visasąjunginiai maršrutai. Čia daug būna sportininkų, čia vyksta literatų, žurnalistų susitikimai — seminariai. Žiemos metu čia daug slidininkų, nes prie Žaliojo ežero įrengtas 45 m. aukščio trampoline. Visasąjunginė tu-

encikliką nusako, kaip esminį Bažnyčios dokumentą. Dr. James Good, kuris dėsto teologiją Cork universitete, paskelbė, kad jis negali priimti enciklikos ir galvoja, kad daug teologų ir pasauliečių jos nepriims. Encikliką jis pavadino "didele tragedija".

Kunigai, kurie neparodo paklusnumo popiežiaus autoritetui ir pasisako prieš šią encikliką, tuojau pat suspenduojami — atimamos kunigo teisės. Melbourne tas atsitiko ir su moralinės teologijos profesoriumi kun. N. Crotty, pasionistų vienuoliu, kuris parašė porą straipsnių į "The Australian" dienraštį. Už kelių dienų Melbourne liek. Knox jį suspendavo.

Australijos vyskapai kviečia paklusniai priimti popiežiaus sprendimą. Savo bendrame rašte jie sako, "Atmesti popiežiaus encikliką apie gimimų kontrolę, būtų sunkus nusižengimas paklusnumui.

ristinė bazė Palūšėje liudija, kad Ignalną kiekvieną vasarą jau atvyksta 8 000 rusų iš Sovietų Sąjungos. Vasarotojų įkurdinimas seklyčiose, kamarose ir klėtėse įtaigoja jiems skirtų specialių pastatų stoka. K. Umbražiūnas nusišundžia, jog Ignalinos rajone yra apie 200 ežerų, o vasarotojų telkiasi tik prie 9 ežerų Ignalinos apylinkėje. Nors Ignalną planuojama paversti viena gražiausių vasarviečių Lietuvoje, lig šiol ten nėra įstaigos, kuri rūpintųsi vasarotojais ir turistais. K. Umbražiūnas siūlo atkreipti dėmesį į gražiasias Tverės apylinkes. Tverės, Erzveto, Svirkių gražieji ežerai esą apiešti, paplūdimiai užžėlę meldais, nendrėmis ir dumbu. Planuojama praveisti geležinkelį iš Adutiškio į Tverę, tačiau būtų žymiai praktiškiau geležinkelio Tverę sujungti su Ignalina. Tada Tverės susilauktų daugiau vasarotojų ir sumažintų jų perdidelį skaičių Ignalinoje.

— Pirmasis Tarptautinis katalikų ir protestantų esperantinų kongresas vyko šiomis dienomis Limurge, Vokietijoje. Jame dalyvavo per 20 esperanto kalbos mėgėjų iš 17-kos tautų. Kongreso tema: Pagrindinė reformacijos samprata.

Kuriems sunku priimti Šv. Tėvo sprendimą, mes prašome mūsų dieviškojo Mokytojo Kristaus vardu giliai apgalvoti maldoje Jo Vieutininko žodžius. Savo enciklika popiežius Paulius VI aiškiai ir nedviprasmiškai Kristaus jam duotojo autoriteto galia pasako, kas yra leistina ir kas neleistina gimimų kontrolėje".

Italų teologas prel. Ferdinando Lambrascini, kuris Romoje encikliką pristatė spaudai, savo kalbos išvadose pareiškė: "Žmogiškuoju požiūriu popiežiaus sprendimas nesuteikia populiarumo, bet tai yra didelės drąsos ir tobulo giedrumo pavyzdys. Šios problemos žmogiškieji požiūriai negali dvasinių dalykų nustumti į antrą eilę vietą".

POPIEŽIUS PAULIUS VI, komentuodamas pasaulio reakciją į jo encikliką, viešos audienijos metu kalbėjo: "Norime pasakyti mūsų jausmus, kurie pripildė mūsų širdį ilgai ruošiant šią encikliką. Jautėme mūsų didelę atsakomybę ir tai suteikė nemaža kancijų. Gerai žinome karštas diskusijas spaudoje. Problemoje paliejamų kancijų paliečia taip pat ir mus. Mes studijavome ir skaitėme viską, ką galėjome. Tarėmės su žymiaisiais asmenimis. Maldoje ieškome Šv. Dvasios pagalbos, aiškinant dieviškąjį įstatymą, kuris teka iš žmogiškos meilės vidinio reikalavimo, moterystės esminės sudėties ir vedusiųjų asmeninės vertybės. Vadovavomės artimo meilės jausmais, vedusių krikščionių sielovada. Šia prasme meilei suteikėme vyriausiąją poziciją moterystėje. Pagaliau mūsų darbą lydėjo viltis, kad tas dokumentas bus priimtas dėl jo tiesos".

Kitos audienijos proga popiežius pasisakė sulaukęs daug sveikinimų ir pritarimų, paskui pabrėžė: "Žinome, kad daugelis nebrangina mūsų mokyimo, ištikro daug kas prietarauja. Tam tikra prasme galime suprasti šį neįvertinimą ir opoziciją. Mes kalbėjome, kadangi tai mūsų tarnybos ir sielovados meilės pareiga". Popiežius baigė primindamas, kad enciklika apie gimimų kontrolę yra moralinė norma, nors griežta, bet šandieną būtina.

Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano" kasdieną gausiai skelbia iš viso pasaulio palankius ir nepalankius pasisakymus apie encikliką.

KATALIKIŠKAME GYVENIME

Viena: "Socialistiniams darbams vykdyti draugija" šiomis dienomis įkurta Vienoje, Austrijoje. Ji rinks jaunimo tarpe savanorius jaunuolius, kurie pasišvęs vienus metus skirti apaštalavimo darbui, būtent dirbti ligoninėse, prieglaudose, našlaičių namuose, tuo būdu pakeisdami sėsesle vienuolės ar kitus tarnautojus, kurie tuo būdu galės gauti atostogų. Panašūs krikščioniškos meilės darbai jau nuo seniau organizuojami federalinėje Vokietijos respublikoje.

Meksikos Miestas: Meksikos katalikai nenori stovėti nušaly, bet aktyviai įsijungti į savo šalies tautinį vystymąsi. Tai buvo iškilmingai pareikšti šiomis dienomis Meksikos Pažangos Kėlimo II-jo kongreso metu. Kongresą šaukė Tautinė Katalikų Sąjunga; jame dalyvavo 48-ios katalikų pasauliečių organizacijos. Savo baigiamajame pareiškime kongresas skelbia, jog socialines struktūras šalyje keičiant, kiekvienas katalikas duos savo įnašą bendram labui. Kartu mato vis didesnę reiką palaikyti pokalbį su Bažnyčia ir hierarchija — sakoma tame Meksikos Pažangos Kėlimo kongreso viešame pareiškime.

Haaga: Pabrėžiant religijos didelę svarbą auklėjimui, Olandijos finansų ministeris šiom dienomis pateiks projektą parlamentui, siūlydamas kasmet skirti 50 milijonų florinų kaip paramą paraparijų pastoracijos reikalams, proporcingai jų padalinant tarp katalikų, protestantų ir žydų. Iki šiol Olandijoje remiama tik bažnyčių statyba: ketvirtadalis statybos lėšų padengia valstybė.

Koenigsstein: Praėjusią savaitę Koenigssteine, Vokietijoje, vyko "Persekiojamosios Bažnyčios" 18-sis kongresas. Jame dalyvavo 500 atstovų iš 27 tautų, jų tarpe ir lietuvių.

Praha: Iš Čekoslovakijos gauta žinių, jog aukščiausios šalies teismanos liepos 30 d. rehabilitavo anksčiau neteisėtai pasmerktus kalėti 40 asmenų. Laisvę atgavusių asmenų tarpe yra Koenigsgratet apaštališkasis administratorius vysk. dr. Karel Otčenasek, įėjusių provincijolas kun. dr. Silhan ir Neureicho premonstratėčių vienuolyno abatas kun. Augustinas Machal ka. Kai kurie iš rehabilituotųjų jau anksčiau buvę paleisti iš kalėjimo, tačiau pilnos laisvės neturėjo.

Lyg skaitydamos jo mintis, Fleischer'į specialiais jo paliktais pėdsakais ir nurodymais, Staver'is galų gale pasivijo jį vieno kaimo kungio sode. Paaiškėjo, kad vokiečiai nebėgo, bet norėjo tuo būdu nusikratyti nepageidaujamais galimais šnipais ir sekliais.

Pasilikęs prie keturių akių, Fleischer'is pasisakė žinąs, kad Peenemuendėje buvo pakranta į sunkvežimius ir priekabas ne mažiau, kaip 20 tonų svarbiųjų dokumentų ir nugaubta į Harz'o kalnus. Ten jie buvę paslėpti druskos kasykloje prie kaimelio Dornten. Rytą jis galįs drauge su amerikiečiais vykti į tą vietovę ir parodyti slėptuvę.

Teisindamasis, kodėl jis ligi šiol nieko neprisitarė apie tuos dokumentus, prisipažino, kad jis buvo generolo Kammler'io prisipažintas niekam neišduoti paslapties. Kadangi dabar pats Kammler'is davęs leidimą, tai jis ramia sąžine galįs dabar viską pasakyti ir padėti.

Sekandią dieną sutartu laiku Staver'is rado vokiečių iškilmingai nusiteikusių ir besėdintį prie užkandomis ir šnapsų apkrauto stalo: jam pavyko atrasti slėptuvę. Atrodė, kad ir pats Fleischer'is nebuvo tikras dėl tikslios vietos, todėl pirma jis pabandė ją atieškoti pats vienas, kad neapsijunkintų prieš amerikietį. Daug vargo jis turėjo su kasyklų menadžieriu, kol šis po ilgų įtikinėjimų pagaliau sutiko parodyti pačią slėptuvę.

Slėptuvė buvo tikrai gera. Dokumentų dėžės buvo rūpestingai sukrautos viename iš daugelio kasyklų tunelių keturiasdešimties pėdų gilumoje, o jo anga išsprogdinta užverčiant bet kokį priėjimą. Nežinančiam nė į galvą neateitų mintis, kad čia būta kokio tai tunelio.

Staver'is, išgirdęs tokias naujienas nelabai nudžiugo, nes už devynių dienų tą vietovę turėjo perimti anglai, o netrukus po to — rusai. Jei vikriai nebus apsisukta, visas šis mokslinis turtas pateks vieniems ar kitiems — greičiausia rusams.

Lyg skaitydamos jo mintis, Fleischer'is pasiskubino jį nuraminti, pasisakydamas, kad jis reikalus patvarkęs taip, kad trys darbininkų pamainos šiuo momentu jau be sustojimo atkasa išsprogdintą angą. Jo manymu, už dviejų — trijų dienų įėjimas jau bus atkastas.

Laiko buvo maža, nes reikėjo ne tik atkasti angą, bet ir suorganizuoti transporto priemones, kurių čia vietoj nebuvo. Tad palikęs darbus vadovauti vieną iš savo leitenantų, pats Staver'is prisikombinavo prie kariško lėktuvo, skrendančio iš Kassel'io į Paryžių. Paryžiuje jis tuoj pasibeldė į vyriausios Eisenhauer'io būstinės duris, kur gavęs keletą sunkvežimių ir priekabų, skubiai išsirusė kelionei atgal.

Kelionėje užtruko keletą dienų. Pasiekęs Dornten'o kasyklas, jis atrado anglų karių jose jau bešeiminkaujančius. Jie landžiojo po kasyklas ieškodami paslėptų ginklų ir be abejo, ta proga būtų atradę ir suslėptas dokumentų dėžes, jei paliktas amerikanas leitenantas civiliai apsirengęs su Fleischeriu nebūtų suvaidinę nekaltų geologų, renkančių mineralų pavyzdžius. Anglai pagalvojo, kad jeigu po kasyklas leidžiama landžioti civiliams geologams, tai jose ginklų tikrai negali būti. Ir išsinešdino.

Paskubomis Staver'is sukravė rastas dokumentų dėžes į sunkvežimius. Prieđui dar su minų detektorium pavyko artimame miške surasti paslėptas penkias metalines statines taip pat su moksliniais popieriais.

Šis mažas, bet vertingas konvojus skubiai traukė amerikiečių zonos kryptimi. Jiems vos pravažiavus, anglai jau statė savo patikrinimo postus, por kuriuos tas konvojus tikriausiai nebūtų galėjęs prasmukti. Tuo pat metu rusai pradėjo žygiuoti iš šiaurės į "pažadėtąją žemę", kurią taip didžiadvasiškai atidavė jiems Roosevelt'as ir jo įpėdiniai.

(Bus daugiau)

AR YRA DIEVAS?

Žmogus dažnai reaguoja į savo nepasisekimų pajautimą. Valstybės vyrai ir ekonomistai, mokyti žmonės ir nemokyti, kiekvienas savo keliu ieško atsakymų. Ar tai būtų atomo skaldymo darbas, ar filosofinių svarstymų aukštuma, visur yra pastovi realybė — Dievas, kaip kiekvienos būties pirmoji Priežastis, visų dalykų Pradžia ir Pabaiga.

Mūsų laikų etnologiniai — tautotyros tyrinėjimai patvirtina faktą, kad žemėje niekuomet nebuvo jokios ateistinės tautos, net nei labiausiai atsilikusiose primityvose tautose. Žmonės gali skirtis Dievo supratimu ir Jo garbinimo būdu, bet visos tautos pripažįsta Aukščiausios Būties egzistavimą, kuri tvarko ir valdo gyvybės eigą. Tikėjimas į dievybę yra universalus. Gali būti ateistinių individų, bet nėra ateistinės tautos.

Teologai sako, kad tas vieningas ir visuotinis sutarimas yra vienas iš Dievo buvimo įrodymų, nes jis kyla iš žmogaus prigimties gėmių. Šiuo atžvilgiu kas nors gali padaryti priekaištą, kad prigimtis gali suklaidinti: tūkstančius metų žmogus tikėjo, kad žemė nejudą, o saulė ir kitos planetos sukasi apie ją. Šis priekaištas Dievo buvimo srityje tuojau pat pranyksta, nes čia nėra, taip sakant, matymas, kuris galėtų mus suklaidinti. Mes negalime Dievą matyti taip, kaip matome žemę, saulę, žvaigždes bei kitas planetas.

Ar Dievo egzistavimas gali būti moksliskai įrodytas? Visų pirma turime aptarti, ką mes suprantame "moksliskai". Jei moksliskai reiškia empiriškai, tai yra atremta ir pagrįsta patirtimi, tada neįmanoma įrodyti Dievo buvimo, nes šiuo atveju Dievas privaletų turėti kūną. Dievas niekuomet nebus matomas per teleskopą, ar surandamas dangaus skliaute, skrendamas raketa per erdves. Tokiu keliu protaujant jokia teise moksliskai nebus įrodoma, pačios teisės studijavimas nebūtų mokslas, joks teisininkas, joks juristas nebūtų mokslininkas.

Jeigu žodžiu "moksliskai" suteikiama matematinė prasmė, Dievas negali būti įrodytas, kadangi Jis tada privaletų būti skaitmuo arba figūra. Jeigu moksliskai reiškia protingai, tada Dievas gali būti moksliskai keliu įrodomas ir tai aukštesniu keliu už bet kokią fizinę ir matematinę tiesą. Dievo egzistavimas gali būti moksliskai įrodytas tuo loginio protavimo keliu, kurį filosofai ir teologai vadina "metafiziniu protavimu". Panašiai Dievo egzistencijos racionalūs — protingi įrodymai vadinami metafiziniais įrodymais.

Žodis "metafizika" kilo iš ypatin go bibliografinio sutapimo. Andronikas iš Rodo salos I šimt. prieš Kristų išleido Aristotelio raštus. Tų studijų pirmoji dalis svarstė fizikos dalykus, o po jų — būties klausimus, esančius graikiškai "meta" — anapus fizikos. Iš čia kilo metafizikos vardas ir mokslas, kuris žymi pirmuosius protavimo principus, priežastis ir būties klau simus, esančius virš jausinio pasaulio.

Sv. Anselmas — Bažnyčios mokytojas siekė Dievą įrodyti iš pačios Dievo sąvokos mūnyse. Jo patiekta argumentą sukritikavo daugelis filosofų, jų tarpe ir sv. Tomas Akviniets, tačiau pastarasis patiekė mokslinius Dievo įrodymus, arba 5 kelius, einant nuo pasėkos prie jos priežasties. Juos apžvelgsime sekančiais kartais.

Kun. Pr. Daukny

Printed by Polpress Pty. Ltd.
23 Clifton St., Richmond, Vic.
Published by Mr. V. Laukaitis as
President of Lithuanian Catholic
Federal Committee, 21 Morgan
St., Glen Huntley, Vic.

IŠKASENŲ PASLAPTYS

P. JATULIS

kant, miestų, kurių buvo net 19, pastatytų vienas ant kito) atkasėjas Garstang manė, jog izraelitai turėjo išgrauti jo sienas bei namus XV-to amžiaus pr. Kr. pabaigoje. Diplomatiniai santykiai tarp Egipto ir Jeriko miesto nutrūkę Amenofiui III valdant (1413 - 1317). Taigi išėjimas iš Egipto turėjus įvykti Amenofio I valdymo laikais (tarp 1436 - 1422 pr. Kr.). Su tuo, rodos, lengvai derinasi 3 Karalių knygos (6.1) pastebėjimas, jog Saliamonas pradėjęs statyti Jeruzalės šventyklą 480 m. praėjus po išėjimo iš Egipto. Saliamonas valdė maždaug tarp 965 - 925 m. pr. Kr. Taigi išėjimas kaip tik turėtų atitekti XV-tam amžiui pr. Kr. Šios nuomonės anksčiau laikėsi taip pat įžymusis Palestinos archeologas William F. Albright ir daugelis kitų mokslininkų.

Tačiau ir Albright ir Garstang turėjo savo nuomonę pakeisti, kai Kathleen Kenyon 1952 m. dar kartą pravėdė kasinėjimus Jerike ir atrado naujų duomenų. Jerikas buvo sugriautas XV-me amž. pr. Kr., bet panašiai jis buvo sugriautas bei sudegintas XIII-jo amž. pr. Kr. vidury, ir tai buvo izraelitų darbas. Kad izraelitai Jeriką sugriovė apie 1250 m., jau anksčiau skelbė įžymus Jeruzalės Biblinės Mokyklos prof. Vincent. Tai liudija tuo laikotarpiu Jerike rasti kapų palaikai ir puodų šukės. Su tuo derinasi ir iškasenų duomenys iš kitų atkastų Palestinos miestų bei miestelių, kurie buvo užimti Jozuės kariuomenės. Tų miestelių, pvz., Betelio, Hai, Lachiš, užkariavimas, aprašytas Šventraštyje, archeologinių duomenų yra patvirtinamas, nes tai įvykė XIII-me amž. pr. Kr. Tuo būdu, dabar daugumas Palestinos archeologų bei Šventraščio žinovų sutinka, jog izraelitų iškeliavimas iš Egipto nelaisvės įvykęs apie 1290 m. pr. Kr.

Iš kitos pusės, XIII amžių įvykęs išėjimas pilnai derinasi su paraono Ramzio II viešpatavimo laikais (tarp 1301 - 1224 m. pr. Kr.). Ramzis II šalies sostinę iš Tebų perkėlė į Avarį, kurį išplėtė ir pavadinio Ramzės vardu. Tas vardas yra užrašytas Šventraštyje, kur kalbama apie izraelitų baudžiavą (Iš. 1.11.13 - 14): "Taigi, tas naujasis Egipto valdovas jiems pasakė: Baudžiavos viršininkas, kad juos prislėgtų sunkiais darbais. Taip jie turėjo pastatyti paraonui sandėlių miestus Pitomą ir Remesę. Egiptiečiai ėmė nekęsti Izraelio sūnų ir juos vargino, tyčiodamies iš jų. Jie kartino jiems gyvenimą sunkiais darbais prie molio, prie plytų, ir juos slėgė vokiška baudžiava prie žemės ūkio darbų". Archeologai pagaliau atkasė tuos Ramzio didelių pastatų bei sandėlių miestus su namų sienų liekanomis, šukėmis, daiktais, įrašais ir hieroglifais. Daug kur yra įspausti Ramzio II ženklai. Jo sostinės Ramzės ilgai buvo ieškoma; pagaliau ji rasta 1930 m. prie vietovės San; ji buvo dar vadinama Tanis arba Zoan, ypač šiuo vardu ji minima ir kitose Sv. Rašto vietose. Ramzės miestas yra apie 100 km. atstu nuo Kairo, Nylo žiotyse.

10 km nuo tos vietos į pietus, dabartinėje Tell - er - Retabah vietoje, jau anksčiau buvo atrastas Šventraštyje minimas Pithom, o greta jo Tell - el - Maskuta kalvoj, atkastas Sukkoth (Iš. 12.37; 13.20). Juose rasta grūdų sandėlių sienų žiotyse.

Šių metų skelbiamoji lietuviškos katalikiškos spaudos mėnesio proga už(s)isakau "Tėviškės Aidus" sekančią adresu:

Vardas, pavardė _____
Namo Nr. ir gatvė _____
Pašto (vietovės) pavadinimas _____ State _____
Pašto "code" Nr. _____
Prisūnčių \$ _____ (grynais, čekiu, Money Order, Postal Order)
Pinigų prisiųsiu vėliau.
(nereikalingus žodžius išbraukti)

(Parašas)

daly su įrašais. Ramzis II galėjo didžiulius buvęs didelis statytojas. Izraelitai kaip tik ir buvo pajungti to statybos mėgėjo paraono. Baudžiavos darbams juos atvartinti nebuvo toli, nes čia pat tarp naujosios Egipto sostinės ir minėtų Pitomo bei Sukkoth miestelių buvo Goseno žemė, kurioje prieš 400 metų buvo įkurdinti Jokūbo sūnūs.

Archeologas William F. Albright šiuo klausimu rašo: "Kiek šiandien pažįstame rytinės Nylo deltos topografiją. Išėjimo knygos aprašymas apie izraelitų iškeliavimą (Iš. 12.37 ir 13.20), topografiškai žiūrint, pilnai yra teisingas. Ir kiti įrodymai patvirtina Išėjimo aprašymo istorinį charakterį; gi kelionė Sinajaus, Midiano ir Kadešo srityse dėka mūsų pažangaus topografijos ir archeologijos žinojimo taip pat lengvai atseka. Net išėjimo data, dėl kurios ilgai buvo ginčijamasi, gali būti išsprasta į nepilčius rėmus. Jeigu mes ją žymime apie 1290 m. pr. Kr., vargiai ar begalime suklysti, nes Ramzio II-jo valdymo pradžia (nuo 1301 iki 1284 m.) daugiausiai buvo skirta statybai miesto, kuriam jis davė savo vardą: tai izraelitų tradicijos Rameses. Ši data labai tiksliai sutampa su Išėjimo knygos 12.40 minimais 430 metų, t. y. kad "430 metų Izraelio sūnūs pasilikio Egipte"; tai paraodo, jog izraelitai buvo iškūrę Egipte apie 1720 m. pr. Kr. Aišku, jog tas sutapimas negali būti atsitiktinis, taigi į jį reikia atkreipti rimtą dėmesį". Taip rašo įžymus Palestinos archeologas Albright.

Lietuviai pasaulyje

Br. Vytis - Vrubliauskas, tarnavęs prancūzų švėtimšalių legijone ir gyvenęs kurį laiką Paryžiuje, parašė atsiminimus, kurie bus išleisti atskira knyga "Darbininko" spaustuvėje. Knyga turės apie 100 pusl. ir bus pavadinta "Lietuviai legionieriai Vietname". Autorius šiuo metu dirba imigracijos įstaigoje ir dalyvauja lietuvių choruose

Iš okupuotos Lietuvos į JAV atvyksta vis daugiau asmenų pas savo gimines, gavę visas keliamėnesiam. Pastaraisiais mėnesiais tokių buvo apie 30. Į okupuotą Lietuvą tuo pat metu taip pat buvo nuykę apie 30 asmenų iš Kanados. Daugiausia vykstanta grupinėmis ekskursijomis. Šią vasarą buvo leidžiama pabūti tikiai Vilniuje ir tik 5 dienas. Anksčiau buvo skelbiama, kad leista pasilikti Druskininkuose 10 dienų, bet vėliau tas leidimas buvo atšauktas. Sakoma, kad tai padaryta ryšium su Čekoslovakijos įvykiais. Į tėvškes vykti leidimai neduodami, išskyrus labai retas išimtis.

J. Vaseris Kanadoje, Toronto mieste, nuo šių mokslo metų pradžios pradės mokytojauti specialios globos (emotionally disturbed) vaikų mokykloje. Lietuvoje jis yra dėstęs lotynų kalbą gimnazijose ir yra Melbourne lietuvių klebono kun. Pr. Vaserio brolis.

Muz. Julijaus Gaidelio kantata "Kovotojai" (žodžiai St. Santvaro), kuri buvo specialiai parašyta Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 50-čiui paminėti ir atlikta Chicagoje, bus pastatyta Bostone, Jordan Hall, lapkričio 2 d. Kantata atliks amerikiečių "Promuzika" choras su profesiniu orkestru ir solistais.

Lenkijoje šiuo metu gyvena daugiau kaip 20 tūkstančių lietuvių. Įvairiais keliais jie čion atvyko. Vieną gimtinę Lenkijoje, kiti karo keliais atklydo, tretį — žmonos ar vyra atvadinti. Lenkijoje gyvenančių lietuvių dauguma susibūrusi Balstogės vaivadijoje, Seinuose. Čia palaidotas lietuvių rašytojas Antanas Baranuskas. Seinuose gyvena apie 12 tūkstančių lietuvių. Čia ir yra lietuvių visuomeninės kultūros draugijos, kuriai vadovauja Algirdas Skripka, centras. Lietuvių galima sutikti ir Varšuvoje, Vroclave, Šečine, Gdanske, Sopote ir kituose Lenkijos miestuose bei kaimuose.

Paslaptinė istorija

"Skraidantieji objektai" — paslaptinė atėjūnai iš visatos sujaugdavę visą pasaulį. Keisti įvykiai Amerikoje, Australijoje ir kituose kraštuose.

Paskutiniu metu vėl pratrūko aliarmuojančios kalbos apie kažkokius paslaptinius objektus skriejančius dangumi. Šie paslaptiniai reiškiniai buvo pastebėti įvairiuose pasaulio kraštuose. Jie savo išore ir veikimu tarp savęs panašūs. Anksčiau mokslininkai ir įvairių kraštų karinės įstaigos iš šiuos nepaprastus reiškinius žiūrėjo labai skeptiškai ir laikė fantazija. Bet gausūs vad. "skraidančių lėkščių" pasirodymai įvairiuose kraštuose, gausūs paliudymai įvairių specialistų, stebėjusių šiuos objektus erdvėje, vertė į šią problemą pažvelgti rimtai. Mokslininkų surinkti duomeniniai asmenų savo akimis mačiusių "skrajojiančias lėkštes", ir įvairių kraštų, o ypač JAV karinių oro įstaigų duomeniai rodo, kad tai rimta problema, reikalaujanti ištyrimo. Tuo tikslu įvairiuose kraštuose sudarytos organizacijos ir komitetai iš įvairių specialistų ir mokslininkų. Jie renka ir analizuoja duomenis bei pranešimus, liečiančius skrajojiančias lėkštes danguje, kurios vadinamos U. F. O. (Unidentified Flying Objects) ar neapžintieji skraidantys objektai. Apgailestaujama, kad ligi šio laiko visi pasaulio mokslininkai negali priėti jokios išvados. Paslaptis lieka neišaiškinta, nors nustatyta, kad šie objektai turi glaudų ryšį su tarplanetinėmis kelionėmis. Kai kurie iš mokslininkų spėlioja dar toliau ir kalba, kad U. F. O. yra paslaptiniai atėjūnai nežinia iš kurios erdvės.

Kas yra paslaptiniai lekiuojantieji daiktai?

Prancūzų laikraštis "Liberation — Soir", pasiremdamas švedų karinės valdžios pranešimais, rašo: "Yra dvi skraidančių objektų rūšys: vieni lekia garso greičiu — 800 km į val. ir yra ryškiai apšviesti, o kiti vertikalčiai puola iš didelės aukštumos nepaprastu greičiu" Anglų laikraštis "Daily Mail" ra-

HIROŠIMA

Rugpjūčio 6 d. suėjo 23 metai, kai pirmoji atominė bomba buvo numesta Japonijoje. Popiežius Paulius VI per Vatikano Sekr. kard. Cicognani nusiuntė telegramą Hirošimos burmistrai Setsuo Yamada. Karo žaidzas — rašo popiežius — gali išgydyti vien tikra taika, paremta visuotinėmis vertybėmis, būtent, gyvybės, tiesos, teisingumo, laisvės ir meilės vertybėmis. Paulius VI reiškia viltį, kad panašios katastrofos nebus daugiau kartojamos. Jis kviečia visus, bet ypač tingai valdžios žmones ir karo vadus, prisiminti baisią atsakomybę, kurią jie neša Dievo ir visos žmonijos giminei atžvilgiu. Telegramas pabaigoje popiežius linki gausios Dievo malonės Hirošimos burmistrai, miesto tarybai ir visiems gyventojams.

Tuo tarpu pačioje Hirošimoje minint baisią sukaikį, visų bažnyčių ir šventyklų varpams gaudžiant, miesto gyventojai rinkosi tyliai malda, prisimindami tūkstančius asmenų, kurie prieš 23 metus buvo nuo pirmosios atominės bombos. 8 val. 15 min., būtent tuo laiku, kai 1945 m. įvyko bombos sprogi-mas, žuvusiųjų giminės skambino taikos varpą, ir kaip taikos simbolis buvo paleisti į laisvę tūkstantis balandžių.

TOBULI CARL ZEISS AKINIAI

57 SWANSTON ST. CHAMPION HOUSE 2nd FLOOR MELBOURNE, VIC. 3000

VOKIEČIŲ DIPLOM. OPTIKAS

Pagal "Unification" V. Gražulis

šo: "Paslaptiniai objektai turi įvairiausias formas: cigaro, raketos, kryžiaus, pūsmėnūlio, rutulio, o dažniausiai — lėkštės. Jų spalva būna ryškiai raudona arba oranžinė, bet kai kada ryškiai žalia ir žaliai žydra. Iš vidaus jie apšviesti raudona ar balta šviesa, juda ne sukeldami jokio garso, išskyrus lengvą švilpesį ar zvimbimą."

Zinomas amerikietis žurnalistas John G. Fuller, pradžioje traktavęs U. F. O. skeptiškai ir net visiškai neigęs skraidančių lėkščių realybę, vėliau, pasiremdamas nagrinėjimais ir stebėjimais, priėjo išvados, kad juos reikia skaityti oriniais laivais kažkokiu protingų būtybių. Jis rašė: "U. F. O. tikrai egzistuoja. Jų yra didelis kiekis ir jie skraido nepaprastu greičiu ir daro nepaprastus manevrus ore, kurių negalima išaiškinti mums žinomis aerodinamikos dėsniais."

"U. F. O. siūbuoja ore kaip laipai, neatsižvelgiant į tai, kad jie turi 60 - 80 pėdų diametrą, pakyla be garso". "U. F. O. galima dažnai pastebėti virš aukšto įtempiamo srovės laidų" — rašė JAV laikraščiuose žinomas astronomas Jan Valle — mokslinis patarėjas Tautinės administracijos tarplanetinės erdvės studijų reikalais.

Buvo daug atvejų, kada U. F. O. praskrisdavo virš plentu važiuojančių mašinų, bet niekam žalos nepadarėdavo. Mašinos nutildavo motorai ir nustodavo veikti radio, bet U. F. O. pralėkus viskas vėl grįždavo į normalią padėtį. Daugelis įvairių kraštų ir luomų asmenų yra savo akimis matę U. F. O. Jų tarpe yra mokslininkų, astronomų, pilotų, kariškių ir eilinių gyventojų. Visi jie po priesaiką pasakoja apie skraidančių objektus, tvirtindami beveik tą patį. Sakėsi matę lyg tartum kabančius ore diskus, kurie švietė ryškia šviesa, o kai kurie net tvirtino matę kažkokias būtybes, panašias į žmones.

Ką pasakoja JAV gyventojai?

Michigano gyventojai po priesaiką pasakoja, kad matė masę keistų šviečiančių objektų, kurie lėkė labai lėtai, kartais visiškai sustodami ore. Šie lekiantys daiktai buvo panašūs į oro balionus su žvakėmis ir švietė ryškiai raudona šviesa. Taip pat du policininkai matė danguje virš Detroito universiteto šviečiančius daiktus. Liudytojai iš įvairių Kalifornijos vietų tvirtino, kad jie keletą kartų stebėjo danguje neaiškius lekiantius daiktus "ugnių cigarų" pavidalo. Jie kai kada spindėjo ryškiai raudona šviesa, kai kada mainė spalvą į oranžinę, baltą, o po to į žalsvai žydrą šviesą. Šie lekiantieji objektai buvo aviacinėje bazėje užregistruoti ant radaro 22 000 pėdų aukštyje. Kai šie "cigarai" pralėkdavo virš gyvenamųjų vietovių, visi radio aparatai kuriam laikui nutildavo. Šia paslaptinį daiktai buvo pastebėti danguje virš Vašingtono, Naujosios Meksikos, Oklahomos ir kitų JAV rajonų.

— Revoliucinio principo susisiekimą per Lamanos kanalą tarp Britanijos ir Prancūzijos pradėjo britų gamybos specialus laivas, kuris 7 pėdų aukštyje virš jūros bangų skrieja ant oro pagalvės. Tris kartus greičiau už paprastus laivus jis gali pervežti 254 keleivius ir 30 automobilių. Kelionė tarp Doverio ir Boulogne miestų trunka 35 minutes.

— Britų karo laivas — minų gaudytojas nusivare prie Šiaurės Škotijos Sovietų žvejybos laivą į Lerwicko uostą, kadangi jis buvo įtrūkęs teritoriniuose vandenyse. Sovietų pasiuntinybė Londone paneigė, kad rusų laivas buvo arčiau, negu 12 mylių nuo kranto. Laivo likimas priklausys nuo britų teismo sprendimo. 12 rusų įgulai leista laisvai eiti į krantą.

Sugedus Jūsų T. V., Radio ar kitam elektriniam aparatui — sąžiningai ir prieinama kaina pataisys

J. Krasauskas, 29 Camdon St., Pascoe Vale. Telef.: 35 5059.

ASTRON ELECTR. SERVICE

35 minutes.

Pietinio Kolorado gyventojai matė danguje nesuskaitomą kiekį lekiantį daiktų, kurie turėjo kai kada pavidalą kryžiaus, kai kada žvaigždės ar pusės žvaigždės. Jie visi spindėjo ryškiai oranžine spalva, o iš vidaus švietė žydrą šviesą.

Milžiniškas kiaušinis su raudona šviesa

Du policininkai pietinėje Dakotoje pamatė pakraštyje Nr. 34 autostrados keistą daiktą, kuris buvo panašus į milžinišką kiaušinį ir švietė raudona šviesa. Policininkai pradėjo jį vytis su savo mašina, bet negalėjo pasivyti. Daiktas pakilo ir lėkė visiškai be jokio garso. Besivydami policininkai padarė keletą nuotraukų, kuriose matomas į kiaušinį panašus daiktas. Viename šio daikto gale matyti kažkokios išgaubimas.

(Bus daugiau)

RIEBI OLANDIJA

Olandės moterys labai mėgsta saldumynus — šokoladą, saldainius, tortus, ir štai joms gresia skanėstų valgymo suvaržymas: olandės yra taupios, o saldumynų kainos netrukus Olandijoje pakils bemaž 100%, beveik dvigubai. Tada rengiasi padaryti parlamentas.

Galbūt, parlamento projekte slypi dar ir kiti sumetimai, bet dažniausiai minima priežastis — tai net 3 milijonai olandžių turi per didelį svorį, yra per riebios, per storos. Olandijos sveikatos tarnyba yra rimtai susirūpinusi tuo sveikatai grėsmingu reiškiniu, o olandės tunka, nes per daug mėgsta ir per daug suvartoja saldumynų. Be to, per didelį svorį turi ne tik olandės, bet ir olandai vyrai: iš viso 5 milijonai Olandijos piliečių — 2 mil. vyrų ir 3 mil. moterų yra per riebi, per sunkūs. Uždrausti saldumynus neįmanoma, bet galima jų skonį sugadinti jų kainos pakėlimu. Gs.

Trumpai

— Amerika yra tikra, kad ji turi galimumus pasiųsti astronautus į mėnulį pagal numatytą programą, būtent spalio mėn. ateinančiais metais. Astronautas Walter Schirra numatytas vadovauti trijų vyrų įgulai ir jų misija truktų iki 10 dienų.

— Jeruzalėje prieš arabus buvo mestos penkos grantos. Izraelio gynybos ministras gen. Dayan pasmerkė tai kaip huliganizmo aktus. Sprogimai sužiedė 9 žmones, kurių 2 sužiedė sunkiai. Simtai žydų jaunuolių bandė įsiveržti į arabų miesto dalį, bet prieš juos išėjo policija.

— Britų karo laivas — minų gaudytojas nusivare prie Šiaurės Škotijos Sovietų žvejybos laivą į Lerwicko uostą, kadangi jis buvo įtrūkęs teritoriniuose vandenyse. Sovietų pasiuntinybė Londone paneigė, kad rusų laivas buvo arčiau, negu 12 mylių nuo kranto. Laivo likimas priklausys nuo britų teismo sprendimo. 12 rusų įgulai leista laisvai eiti į krantą.

Sugedus Jūsų T. V., Radio ar kitam elektriniam aparatui — sąžiningai ir prieinama kaina pataisys

J. Krasauskas, 29 Camdon St., Pascoe Vale. Telef.: 35 5059.

ASTRON ELECTR. SERVICE

35 minutes.

REIKIA BALDŲ?

Miegamų (ir prancūziškų modelių). Turime labai geros kokybės saltoninių baldų. Bufetų. Valg. kambariui baldų. Matracų ir pan.

Pristatome ir melbourniškais tiesiog iš fabriko į namus. Gera nuolaida arba metams išsimokėjimui be nuosimčių. Užsakymai — mūsų specialybė. Mūsų krautuvė nedidelė, tačiau nuosirdžiau patarnavimu stengiamės visus patenkinti

GEORGE DECKYS FURNITURE

227 Moorabool St., Geelong, Telef.: 93489.

